

„Wärst jäi kindlaks omma otsani, elläs rah-
hus, teggi waestele paljo head ja andis tää-
no Summalale, kes tedda armolikkult selle hif-
katusse tee pealt olli taggasi aitnud.“

Nenda on külla söbber kaardimängiast wär-
tist kirjutanud: Mitto Gesticimeest lähwad ka
temma kombel eddasi, agga ei põra temma
kombel taggasi. Mis teeb innimest willetsa-
maks, kui liigjominne ja kaardimängiminne?
ja ommeti heitwad nemmad parrem kõrtsi rääs-
ta alla porri sisse, kus sead neid ümberwera-
tarwad, lasfewad künarnukkud kuelkäisest, põl-
wed püksist ja warwad sapast wäljawahatida,
ennego sedda omma harjunud ammetit mah-
hajätwad! Mõnned meletumad jowad ja män-
givad rahha kufrust ja rided seljast, ja tewad
sellega hullem kui mõistmatta ellajad, kes om-
ma laste roga nende su eest ärrasõwad ja neid
nälga jätwad! — Summal parrandago sed-
da hädda!

„Armas rahwas! astu liggi,

Wata, mis sa kuled, näed:

Mõnne tõ ja waewa higgi

Neelwad põrgo tulle süed! —
Mõnni mees jo hingab haudaš,
Kes siin omma ello teel
Istus ifka kaardilaudaš,
Ni kui mõnni praego weel!
Mõnni naene, mõnned lapsed,
Ahhastusse filmaweel,
On sest häddaš ni kui küpsed,
Omna raske koorma al.
Lapsed näewad, kuidas isä, —
Hukka lainud ello teel —
Pillab ärra nende ošsa,
Holimatta jääb ta meel!

Vangend wend! oh mõtle tänna
Miks sind Summal lonud siin,
Ella ni, kui temma sõnna
Tahhab, muido tulleb piin:
Paljo korjad sinna wõlga,
Kautad keif omma au,
Näesed lapsed jäwad nälga,
Siis ei aita ükski nõu!
Wata hunti, wata karro,